

освѣнь само плачатъ и вайканъето на момата, защото змѣятъ и биеше немилостиво. *X. I, 144.* Попътъ ката-день ни дума да си хванемъ едно даскалче, хемъ да му помага въ черква, хемъ да ни учи дѣчата, за туй и ние не ли треба да са повайкаме. *Зк. 23.* Отколѣ мысляхъ това и се чакахъ рѣда му, чакахъ и ние да са повайкате за това. *ib. 24.*

Вайрадинче Петре. *M. 184.*

Вака (*вм. овака; ср. така*) *нар.* такъ: Къде вака, Гино Арнауце Къде вака коня си потералъ? *M. 102.* Ой ти коню, ей ти добаръ коню! Вака други пътъ не си сторило. *ib. 105.* Многу безъ чедо, Яно, и ние Ке поминиме и ние вака. *ib. 170.*

Вакътъ* (*vagt, subs. a. Temps, moment, heure déterminée pour faire une chose*) *с. м.* время: Дойде вакатъ Юванъ, Да се жени Юванъ. *B. 126.* Сиѣки чобани вакато дойде, Да слѣгатъ доло на полѣто. *ib. 235.* Вакътъ парасъждръ*=*Времс-то не е пари въ противуп.* *въ англ. time is money. Л. Д. 1876 p. 47.*

Вакуфъ* (*vagf, s. ar. 4. Action de faire des legs pieux. 5. Legs pieux, fondation pieuse; prononcez vagouf*) *с. м.* задушье: А нѣкои си градища и села были вакувски, то естъ, плащали сѣ, отсвѣнь общый харачъ, опрѣдѣлено количество на нѣкожъ си джамия, или тече, или имаретъ, и разполагали сѣ свободно съ земѣ. *Пк. 42.* Сына наследника тѣ нѣмахъ; Малое тѣхно притяжаніе. Турскы вакуфи до шушь грабнахъ, Сродны лишихъ отъ достояніе. *Гп. 112. Ср. с. за-дужбина.*

Вакълъ Ваклясть *пр.* черноглазый, чернобровый: Изгрѣяло е ясно ми слънце, Та угрѣяло у граждъ кошаръ, У кошаръ ми дърво високо, И подъ дърво ми вакалъ югичъ, Вакалъ ми югичъ и вакла овца, Вакалъ ми югичъ Божице, Вакла ми овца Добро ле! *Пк. 109.* Майчице, стара майно ле, Да давашъ мило за драго, Иманье да си съберешъ, Ваклы югичы не давай. *ib. 140.* А ваклясть казвать черноокъ и чърновѣждясть овенъ или овца. Тоже и за челоуѣка ся казва ваклясть. *ib.* До девять овна съ привыты рога, Десаты овенъ, ваклясть овенъ. *ib. 20.* Та собра стока голима, Деветъ сюрія рудници, Сюрія сиви говѣда, И деветъ вѣжли овнове. *M. 134.* Нашарятъ на единъ приготвенъ вакълъ овенъ чело-то и грѣбъ-тъ съсъ червенъ пѣръсть, вараковать му роговетъ, на кои-то забождаъ по една варакованъ ябълкъ, деверъ-тъ взима благъ-тъ ракиъ и една кошница съсъ кыткы, момци-тъ взимать овенъ-тъ и дарове-тъ и завождатъ го съсъ гайды и игры у домъ-тъ на невѣста-тъ. *Ч. 26.* Руино вино шѣха,